

Murhelliinen

6:7
Erv-Wirsi,

Koska

Pilla Paimion Pitäjässä ja
Loren Kylässä,

Helena Jacobin tytär,

Joka

Lapsens murhan tähden / Paimion
Kirkon nummella /
Marban nuorudens ujan hukoi-
sturen ajalla mestattin /

Sinä 16. p. Heinä Kuusa sisällä olevana vuonna,
Johonga hän ikensä niin kuin ka-
tuwainen sundinen sydämmellisel.

lä sunnin tunnolla ja

Turwamisella Wapahajan JE-
suren kalliseen ansioon walmisti.

Kaikkille suruttomille, prameille ja haurellista
elämäkertaa herjoittawaisille waroitureri.

Sen wainajan om n anomisen jälkeen

Kokonpandu.

Thomas Nagwaldin Nojalda.

Turusa, Prändäty vuonna 1764.

W. I. O! Jesu Christe wlatoin zc.

v. I.

D! Jumal' ole armoinen: Mä
sangen suuri syndinen Olen juur
julmast elänyt, Sielun ja Ruu-
min lykänyt.

2. Nintian alamaisehen, Helwetin suden
etehen Se häijy hengi wietтели, Lihan ja
wewen petteli.

3. Jo osan neljättä wuotta, Wiritin wi-
han walkia, Mä nuorun-ikä uhrasin Per-
teleik, mailmaa seuraisin.

4. Tääll juopin heidän kangansa, Häijys
ja ilkiäs halusa, Näin yöt ja päivät ku-
lutin Jumolan Armot tuhlaisin.

5. Et' luowuin pojes hyvästä, Siit'
taiwallisest JESUsta, Hänen Lawarans
haaskaisin, Mun perindöni hukkaisin.

6. Sentähden kapiin kableisin, Sielun
ja ruumin siteisin, Fangix mä souduin o-
leman, Pirun ja mailman linnahaan.

7. Eäs' Jsa minun kiinni sai, Nyt wa-
sta tunsin Hänen tain; Kuin aina huusi
peräni: Kuhungas juoret lapseni?

8. Woi! kufast sun. nyt pelastaa, Hel-
we

wetin pimiäst tornista? Siis rukoil Voi-
kaan Jesusta, Sit' teurax tehty Karibaa.

9. Ah! Kiltos Jän rakkaani, Sun neu-
mos edest, apuni, Ett' sydämmies niin läm-
beni, Mun kuollen koiran puoleeni.

10. Nyt fangi mina waiwainen, Sun
Poikas Anstion turwailen; Jongas muh
annoit aldixi, Syndeini maxox löydexi.

11. O! minun rakas Jhani, Lepy ja so-
wi kankani, Sä armon olet luvannut,
Niill' kuin Sinun on turwanut.

12. Sen lupauren päälle, niin Jesus on
Sorwittajani, Hän kuoli tähden Golga-
thas Siin murha-layos kauhias.

13. Sentähden olen iloisan, Sisällisesti
fielusan; Waict' ulkonaiset muodolla, Mun
syy on alas kaskella.

14. Muut' Jesuxeni armosta En epäil',
Hengi todistaa, Ett' olen armon tunnosa,
Ehk ruumin cuole raudoisa.

* * *

15. Voi! älkät sitä sureko, Sukun' ja
tuttun huolko, Muut' Christiweljen, ssa-
ren, Ett' hiwott' on jo kirkohen.

16. Sill' minun w'elen', menoni, Tah-
ton', ajatus, haluni, Pois täälä on kääte-
ty Taimaseen, Jesuren iloon ijäiseen.

* * *

17. Ah! vielä soisin todella: Ett' s woi-
sit minu kuulella, O! Mies sä raukka he-
kuman, Sun kautras trapull astuman.

18. Mun täyty: anda fidotta, Silmäni
Piini niwoita, nyt kiven ale taikuman,
Ja wastoin luowoo kuoleman.

19. Ah! mind huokan, toiwoton, Siis
HEra Jumal Taimahan, Andakon katu-
muren sull, Sun omain syndeis tähden, tull.

20. Näällä sydämmes haurellisen, Saat-
takon piston, murhen sen, Ettäs täällä ar-
mon ajata, Ja et helwerin waiwasa.

21. J keuttäs nyt itäsiit, Berkelen käddest
pääsiit, Ndiit muistutan sul todesta, Ah!
ehi, rukoill' JEsusta.

*

*

*

22. Viel' ennen kuin mä kumaran, J
hen kuolemaan oiennan, Nuorukaiset teill'
ilmoitan, Pojill ja pilloll muistutan.

23. Ah! älkät te niin pahasti, Mun pe-
räsäni julmassi Synnissä vietais eläkö, Ja
helwettihin riendäkö.

24. Waan palaitkat jo suorusta, Hel-
werin tulen kushusta, Rippukat hartast
HErassa, Nuoruden ajan warasa.

*

*

*

25. O! Jät, äitit rakkaat, Muut pala-
kollisten haldit, Rakokat perään tarkasti,
Lasten ja wäken hartasti.

26. Jos ihe teis on olewa, Sydämmes
Sielus, tinnosa, Ensiiri synnin katumus,
Et' toiser' Hengen hallitus.

27. Et' HERaan tästyn jälken siit, Helli-
est'

esimerkijä taidaisit, Min pöit ja päiwät kus
lunta, Ett Takwaas saisit iloita.

28. Ah! Jhesus ihe neuwokon, Teit'
Hengellänsä walakkon, Ett tunnosane tun-
demaan, Ja Henges ihe uskomaan.

29. Eulsiere sen huomamman, Kuing'
perkel wiefas lummomaan, On sukketa sill'
tawalla, Kuin nauru leikill' jutellan.

30. Jos perhellen sen sanotte, Parhan-
ne päälle panette, Siin rukouxis HERNAS-
sa, Min siel nre on rauhasa.

31. Sill' muutoin ette ikänä, Saa wälto-
tä wihan liekkiä, Mut' osalliset oletta Syn-
neistä, jöit he harjoittaa.

*

*

*

32. Wiel' te mun Jhan, Nitini, Wel-
jen, Sitaren, Sukuni, Älkät testedes mur-
helia, Ja katkerolla itkulla.

33. Mun tähten iheen sukoko, Ja sy-
dändänne rundoko; Andakat HERNAN hal-
lusa Mun sielun olla ilosa.

34. Ah! rukoukhat te Jumala, Kaikki
munt samall' tawalla, Sill' koko maailm'
pahudes, On hengellikes huorudes.

35. Josa minä is' waiwainen, Elänyt
Olen syndinen Jang tähden teitä muistus-
tan, Mun akeleistan waroitin.

36. Sill' minä olin ilkiä, Ja sydännen
ol' plöiä, Se onsin mun sai koreuteen, Ja
llha sitte huoreuteen.

37. Näit en poisjättä todeta, Waan täy-
tyy

ny teille tavolla, Nuoruuskaiset nyt sanella:
Mäist laakkat pois halulla.

38. Ah! totta kerran todesta, Kaikki ne
paikat kaubistaa, Pois olet synnis elänet,
Ja himojanne totellet.

39. Ah! kuinga wielas, Kawala, On
Gatan monell tavolla, Kuin syndistä täällä
kalutta, ain' päästä, käsist, jalvoista.

40. Silloin kuin muolla juorette, Eli
kuin Kirkoon tulette, Niin omi hänen oh-
jansa, Teit hiuris, kowis, ohisa.

41. Ne perkelen on krimunsa, Ja kyllä
Foriat suitsensa, Joilla hän aja iloisest, wie
helwertin kull löykäist.

42. Kaikkia niitä jehdatta, Kuin pääl-
lens ilman tarvetta, Koreun tähden pane-
wat, Ja maailma takaa ajawat.

*

*

43. Mä wietä kōhdi ihminen, Ja Lino-
nan fangi, syndinen, Muistutan muille fan-
geille, Kahleis Linnois olewille:

44. Ah! ällät karmwan salliko, Tundo-
ne kalwaa andako, Waan nöpryttäkät ikens-
se Ja tunn istalat syndinne.

45. Andakat kunnia Jumalall, Synnin
ja piru woittajall, Ja sanokat niin Her-
ralle, Jesurell, Jän Hojalle.

46. O! Sinä kuniotettu, Sidottu nau-
lit, ruostettu; Wiatoin fangi Jesu Christ,
Pääst Sielun synnin sitehist.

47. Meit' wiallissii fangeja, Kuin sowlu
kuu

Kuunt' kaimoja, Olemme kyllä kaimanet,
Sielun helwettin wietellet.

48. Eil' ei e kelañ autuuri wiel', Eik'
fangia m.ös auta tääl', Kuin ylönnielen
tunnustaa, a wastoin tabrons julistaa.

49. Syndins, oikeun edesä, Ja Eihan
päälle-käydesä, Ja todistajain kautta niin
Waaditan tunnustamaan syyn.

50. Se kuin näin täsä tilasa kuole, ei
ole armosa? Eik' nöyräst egi JEsusta, Ei
suingan Häändä nähä saa.

51. Mut' ne on fangit oikiat, Jotk' oi-
kein sondins tundewat, Kuin HERNAN Ar-
most Hengestä, Ja ise mielest hywästä.

52. Sydämeästänsä katuwat, Ja kobbas-
stansa puhuwat, Ei kaunistel', Eik' estele,
Ei pahuttansa peittele.

53. Ei todistajaa toista fit' Tarwike,
Mutta kynelit' Wuodattaa wilpittömästi,
Ja andex auos nöyrästi.

54. Näin laki syndist asele, Ja Evans-
gelium huutelee, JEsuren Ansioo ottamaan
Jumalan Armoon turwamaan.

55. Sen pyhä Hengi toimitta, Niille
kuin syndins tunnustaa; Ei peliätä heit' kuol-
ema, JEsuren Beri wirwotta.

* * *

56. Nyt olen päiwän päätellyt, Ja tel-
dän hywäst iätellyt, Nukoisen wielä Juma-
la! Sido niin perkel' kashleilla.

57. Ettei hän enä riitwaisi, Ja helwet-
tis

tihin kandaisti, Min suuris joukos monia,
Miehen ja Vaimon puolia.

58. Kun kaitis paikois juorewat, Pyh
tyt ja päivät pauhawat, Hengessä Jesu
palauta, Ja ynnin tiestä laulata.

59. O! Jesu rauhan Kuningas, Siu
na ain' meidän Kuningas. Suo Rauha
kalkell Ransalle, Siunaus onni Laille.

60. Viel Nimmämea Pappimme! O!
Jesu hymä Vaimen id! Ann' Henges U
la, Vaimenill', Täällä' Seurakundaas' kais
hevill'.

61. Nyt ilmat, maat ja ihmiset. Elä
vät, kuolet kappalet. Kolminaisudell Kor
tia Nistys, kiitos kunnia.

62. Tuokat aloti laulawat, Täällä ja
Laiwaas loppumat, Työns, Neuvons oo
wat forkiat, Salatut Duomions oikiat.

